

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: PRINSESSENS DOSSIER

Citation: Claussen, Sophus: "PRINSESSENS DOSSIER", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 6: Heroica*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 119.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen08val-shoot-workid63887.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 6: Heroica

PRINSESSENS DOSSIER

Prinsesse Merete, den unge Prinsesse Merete
(det var i det graa Helsingør,
eller i Andalusien, det skete?),
hun er sommerhærdet og fin
med en Danserskes Gang,
som et Vindstød i hvidt Musselin.
Selv om Læben er smal,
er den aaben og kruset med Grotter af Klang
fra en Ø af Korall.

Prinsesse Merete, som fyldte de atten i Sommer,
hun maaler om Livet endnu ikke seksten Tommer,
dog Lemmernes Muskler er fyrig Musik til en Sang
fra Fodsaal til Ankel, fra Lænden til Brystbuens Bredde.
Og ingen i Verden ved ondt om Prinsesse Merete.

Det var i det graa Helsingør
eller i Andalusien, det skete.
Der gik i et Rige en kongelig Pige med Perlehumør,
som vandrer i Solen, og ikke bær' Slør,
og alle de lystige Ting, hun kan sige,
betrør hun sin Skopudser-Terne, en Trettenaars Pige.

Alle Prinsesserne har et Dossier -
fortæller den voksne Merete klog -
det er, hvad man kalder en Skudsmaalsbog,
for at alle Stormagter kan vide Besked,
hvordan hun er inderst! og op og ned!
om Prinsessen er "smuk" eller "kan gaa an!"
120 er hun sværmerisk? praktisk? "har megen Forstand?"
og hvordan er Prinsessen i Kærlighed?

Det er især for det sidste Punkt,
at Prinser og Stormagters Sekretærer
studerer sig graa ved elektriske Pærer;
thi hurtigt man ved om Prinsesse Merete
alt det, man kan se, og lidt mer' end det sete,
hvor smal hun er i sit nye Korset.
Men Prinsessernes Kærlighed er ikke let.

Og mangen Gesandt maa gaa rundt og støje,
som vilde ofre en Haand, et Øje,
i Fald han saa, hvad vi inderst ved:
saadan er Prinsessen i Kærlighed. - - -

Det er i hver Stormagts Interesser
at vide, hvad en af Europas Prinsesser
har sagt, da hun lovede Guds frygt til Præsten,
og til sin Tjener, naar hun steg paa Hesten.

Og skønt de maa tro, at en Dame af Æt
aldrig var stedt
i nogen Elskov, der vanærer Standen,
saa ved Diplomaterne altid Besked
og sælger hinanden
de Stumper, de ved:
saadan var Merete i Kærlighed.

Ja, gamle Gesandter gaar rundt og storker
og ved, hvad vi selv ikke ved,

og muligvis, at Prinsessen snorker!!
Og Greve Friherre Perlin de Prah,
en Mand med en Rygrad af slet Moral,
vikser Moustacherne spidse
og elsker Merete
121 med Oldingekval,
saa han burde straffes,
om ikke visse
Prinsesser, af Lyst til at opnaa et bedre
Dossier, lidt for dristig, for grundig har viet
en ledig Vinter til Diplomati.

— — — — —

At udgranske indtil de mindste Kapitler
hvad et Hjerte gav Luft trods de høje Titler
samt hvad det snildt har forstaaet, fortiet
- det henhører under Diplomati.

Der er i hvert Menneskebarn et System,
selv om hun er født til et Diadem.
Der er et System hos hver Blomst i Haven,
som ikke forandres fra Vuggen til Graven,
som røbes ved Farven og Blomsterstøvet,
skønt ingen tør paastaa, at noget er prøvet.
Det er i smaa Højheders Dansesko
og siden i Øjnenes Mørke og Ro.

Men Rygter bli'r udspreedt, som ikke har Grund.
De yngste af Diplomati er gale,
det er Tonen ved Hofferne nu om Stund,
man anser det hele for Tidsspørgsmaal kun!
Og Prinsesserne selv fører skødesløs Tale.
Alle Blomsterne regner sig selv for Problemer
og taler for højlydt om sine Systemer.

Men hvad et Kongebarn mindst burde sige
fortæller hun glad til sin Skopudserpige.
Det vidste Perlin, som er gammel og klog.
Det gjaldt kun at løse en Skoternes Sprog
- saa Greven fik udfyldt Prinsessens Dossier
og Skopudserternen sin Skudsmaalsbog.
122 Den gamle Perlin gav den Trettenaars Vin.
Og fristet, smigret paa hver en Led
fortæller hun snart . . . meget mer end hun ved!
og hvordan er Merete i Kærlighed.

Og Tøsen bli'r rød, naar hun hører sig prist,
og da hun faar Hikke af det, hun har spist,
hun siger: "Saadan gør Prinsessen ... præcist!"

Den Lille bemærker særdeles vist:
"En kongelig Pige er ogsaa en Pige;
i Elskov - det siger hun selv - er man Lige!"

— — — — —

En Arveprins til mægtige Riger
lod spørge Perlin, uden Pynt eller Smiger:
hvordan er Prinsessen? Og op og ned!
Og hvordan er Merete i Kærlighed?

"Prinsessen er som en Tjenestepige!"
bemærkede Greve Perlin de Prah
og smækked med Tungen: "Slet ikke saa gal!
Hun kan ikke modstaa at høre sig prist.
Og hun faar Opstød, saa snart hun har spist."

"Prinsessen ligner en Tjenestepige"

gentog sagtmodig den Prins uden Lige.
"Hofdamer er her paa alle Kanter,
Husassistenter, to, tre Guvernanter.
Hofdamer kender jeg: de er kun Kvinder
og har ind imellem ret smaa Interesser.
Husassistenterne ligner Komtesser
og Guvernanterne store Præstinder.
Men ingen vil elske mig, lige
præcist som en Tjenestepige,
123 som en lille Pige paa sytten Aar,
jeg mødte en Vaar ..."

Saa ægtede Prinsen den unge Prinsesse Merete.
Var det i det graa Helsingør eller i Andalusien, det skete?
Hun er sommerhærdet og fin med en Danserskes Gang
fra Fodsaal til Ankel, fra Lænden til Brystbuens Bredde.

Den unge Skotøs blev ikke spar't,
men dømt til at giftes med Lynets Fart
med Kongens Mundskænk og Livpoet,
som saa sine Længsler af Pigen besvar't
og tog hende, Alderen ubeset -

Var *det* ikke sket . . . saa var det *dog* sket!